

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

РІК XLIX. Ч. 46. Джерзі Сіті, Н. Дж., п'ятниця, 28-го лютого 1941.

No. 46. Jersey City, N. J., Friday, February 28, 1941.

VOL. XLIX.

ТРИ ЦЕНТИ В ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВАХ АМЕРИКИ. П'ЯТЬ ЦЕНТІВ ЗА ГРАНИЦЕЮ ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВ АМЕРИКИ.

Тел. „Свобода“: ВЕрген 4-0237. — Тел. У. Н. Союзу: ВЕрген 4-1018.

THREE CENTS IN THE UNITED STATES OF AMERICA. FIVE CENTS ELSEWHERE.

СТРАЙК В „БЕТЛЕГЕМ“ ПРИБИРАЄ ГРІЗНІ ФОРМИ

БОФАЛО. — 14,000 робітників в одній з фабрик сталевих компаній „Бетлегем“, в Лакавана, заперестало роботу. Страйкарі поставили довкруги фабрики сильні сторожі, які недопускають страйколомів. При зупинці побито вікна в п'ятих автах. Чимало авт, в яких мали їхати страйколомів, завернено від брам. Провідники юнії говорять, що страйк дотепер вдався знаменито, бо вийшли майже всі робітники, а залишилися тільки завідателі. Провідники дали погрожування, що потягнуть до страйку всі інші фабрики згаданої компанії. Та компанія виробляє для уряду ріжну зброю, на висоту півтора біліона доларів. В конгресових колах знов почали говорити про потребу законів, які унезаконювалиб страйки. Офіс заряду продукції дискутує над пляном, щоб президентові дати право ставити воєнні фабрики на воєнну стопу, „асентруючи“ робітників, та підчиняючи їх під військовий послух.

КОНГРЕС РОБИТЬ ПРОВІРКИ В ВИРОБІ ЗБРОЇ.

ВАШІНГТОН. — Конгресовий комітет військових справ, не чекаючи, аж цій конгрес ухвалить потребу провірки виробу зброї — чому замовлення зброї так спізнються, рішив сам приступити до цього і вже тепер цю справу докладно провірює.

КОРАБЛІ В АМЕРИЦІ ОБМАЛЬ.

ВАШІНГТОН. — Морська комісія заявила, що Злучені Держави Америки не будуть в силі дати під теперішню пору Англії нових торговельних кораблів, бо тих кораблів для них самих обмаль. Внаслідок кампанії зброєння потрібно багато торговельних кораблів для привозу сировини. Щоб домашні потреби задовольнити треба поспішно побудувати щонайменше 60 кораблів по 10,000 тон. Ціла американська торговельна флотія виносить 1,276 кораблів, сім і пів мільона тонажу.

АМЕРИКАНСЬКІ НІМЦІ ПРОТИ НАЦІВ.

НЬО ЙОРК. — Американсько-німецькі організації почали кампанію за створення однієї сильної німецької організації, яка станулаб лояльною по боці Америки, зокрема по боці американської заграничної політики і поборювалаб нацизм. Американців з німецькою кров'ю є 20 мільонів. Ті німці планують велике віче в Нью Йорку, на яким будуть промовляти представники федерального департаменту справедливості, департаменту праці і ньюйорський головний прокуратор. На чолі цього руху стоїть д-р Френк Бон.

ЗАГРОЗА СТРАЙКУ В ФАБРИЦІ ФОРДА.

ДІТРОЙТ. — Юнія робітників у фабриці Форда, належача до К.П.О., згідно з законом повідомила уряд, що вона задумує випроводити своїх робітників на страйк. Юнія першусього домагається призначення з боку згаданої фабрики. Беручи під увагу впертість Форда під тим оглядом, є великі побоювання, що до страйку таки прийде. Форд, на рівні з іншими цього роду фабриками, виконує ріжні замовлення для армії.

ПЕРША ЖІНКА ГОВОРІТЬ МОЛИТВУ В ЛЕГІСЛАТУРІ.

ОЛБАНІ. — Перший раз в історії американських легіслатур жінка відмовила молитву перед розпочаттям сесії. Дотепер молитву все говорив якийсь священник чоловік. Та цей раз відмовила його жінка-проповідниця методичної церкви, пані Питингер.

НЕ ВІЛЬНО ІЗДИТИ ПО ХІДНИКАХ.

ІСТ МОРИЧЕС (Лонг Айленд, Н. Я.). — Пані Гарт їхала ровером по хіднику і натрапивши на грубу гадузу, впала і покалічилась. Заскаржила за це до суду заряд згаданого містечка і навіть теоретично виграла \$750 нагороди, але цієї нагороди не дістала тому, що їзда по хіднику є заборонена законом. Отож вона, ідучи по хіднику, сама поламала закон.

ВИКИДАЮТЬ ПОМІЧ „КОНГРЕСУ МОЛОДІ“.

НЬО ЙОРК. — Адміністраторка ньюйорського відділу „Нешенел Юс Адміністрейшен“, панна Геріс, заявила, що хоч її організація буде добиватися від уряду признання старих фондів, щоб могли далі вдержувати 26,000 молоді в різних заняттях, то проте в тій боротьбі вона не буде шукати номочи від „конгресу американської молоді“. Згаданий конгрес також осудив поступок уряду, яким той зменшив фонди на „Н.Ю.В.“ і тим одну третю членів змусив опускати згадану організацію. Але конгрес в цій боротьбі закінчує урядови зловіні мотиви, мовляв уряд хоче в той спосіб вигнати молодь з „Н.Ю.В.“ і загнати її до армії, або до воєнного промислу.

ГОТУЮТЬ ЗБРОЮ ДЛЯ ВИСІЛКИ ДО АНГЛІЇ

Президент Рузвельт, діставши запевнення від сенатських провідників, що законопроект ч. 1776 буде ухвалений, звелів дотичним чинникам поробити приготування в цілі висилки найрізноморднішої зброї до Англії. Все мусить бути готове, щоб можна було відразу заладувати на кораблі і пустити в дорогу.

В тій цілі президент мав наради з секретарем війни Стімпсоном, діючим секретарем флоту Форесталем, та шефами армії і флоту, ген. Маршалом і адміралом Старком, щоб рішити, яку саме зброю можна вислати до Англії, щоб тим поважно не ослабити власних сил.

Кажуть, що в склад цієї зброї будуть входити бомбонки, ріжного роду гармати, пози, скоростріли і т. п., все це вартості 500 мільонів доларів. Президент Рузвельт ще мав окрему розмову з британським летунським маршалом сером Гю Давінгтом, що приїхав до Америки як представник британського уряду. При тій розмові був також Гері Гопкінс, що недавно вернув з Англії.

ЗАПЕРЕЧЕННЯ В СПРАВІ ЦЕНЗУРИ

Довед. Мелет, голова новоствореного бюро урядових звідомлень, сказав перед конгресовим комітетом, що його бюро цілком не має нічого спільного з випровадженням цензури в Злучених Державах Америки. Ніхто серед урядових кол дотепер і не думав про випровадження цензури на газети чи радіа, казав він. Певно, що вразі війни, якась цензура буде випроваджена. Але покищо уряд є переконання, що свобода слова і критики є потрібна і всі газети, радіа і інші видавництва, коли не ламають постанов конституції, можуть зовсім вільно писати те, що вважають за відповідне. Дуже можливо, говорив Мелет, що уряд звернеться до видавців газет і радієвих висилень, щоб вони самі, в добрий спосіб наложивши на себе цензуру і не писали та не ширли таких вісток, які моглиб принести шкоду для краю. Та це інша річ. Згадав бюро урядових звідомлень має за завдання повідомити публіку про те, що роблять ріжні державні департаменти, казав він.

БРИТАЙСЬКІ УСПІХИ В АФРИЦІ І НА СЕРЕДЗЕМНОМУ МОРІ

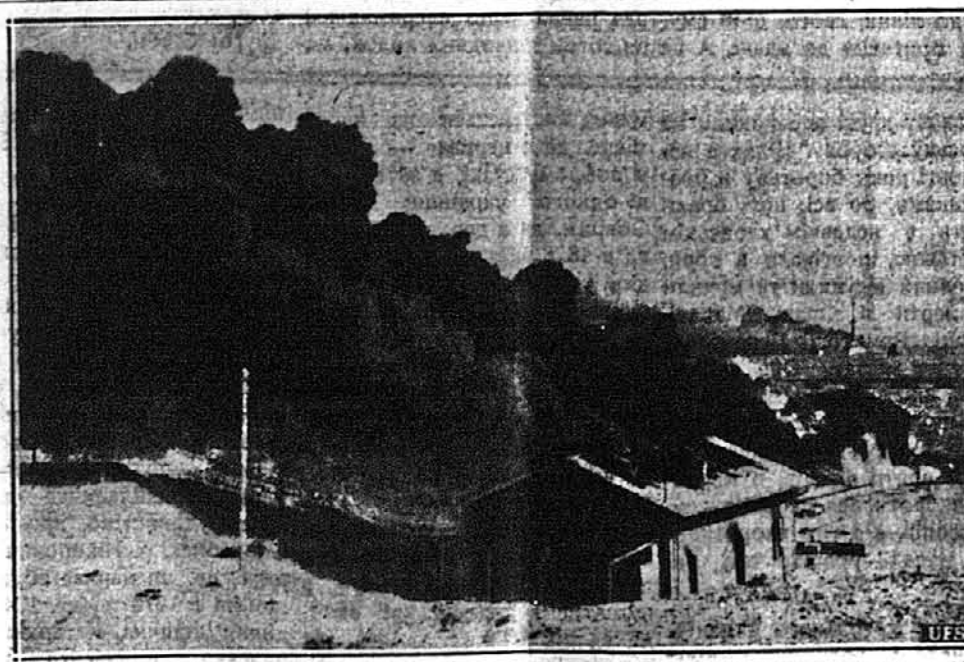
З Єгипту доносять, що британські війська заняли столицю італійського Сомалі, а це значить, що вже ціла та італійська колонія є під британською контролею, бо всі пристані занято передше. Залишилися тільки малі італійські загони, що тут і там заявляються, але це не має ніякого значіння. Знову на Середземному морі британці обсадили італійський острів Кастелоріо, що є замешаний греками. Це невеличкий острів, бо має всього чотири миль довжини, а дві ширини. Але його положення має стратегічне значіння. Він є близько Додеканезьких островів і є віддалений всього п'ять миль від Малої Азії, себто від Туреччини. Звідси моглиб італійські літаки завдавати британцям великої шкоди, бо острів є летунською базою, а попри нього переходять британські конвої, що довозять Греції поживу і зброю. З того острова зможуть тепер британці дуже легко нападати на Болгарію, як її займуть німці. Звідси теж будуть виїздити до Румунії, бомбардувати румунські нафтові терени.

НІМЕЦЬКІ ВІЙСЬКА В ЛІБІЇ

Таке доносить берлінський кореспондент часопису „Ді Нью Йорк Таймс“. Та не згадує про це покищо британське воєнне звідомлення. В Берліні твердять, що вже прийшло до сутички між передніми сторожами британських і німецьких відділів в Лівії, в Африці. Мало це сталося близько Агедабі. Про те саме пишуть в Італії й дають до розуміння, що саме там мав на увазі Муссоліні, згадуючи у своїй промові про німецьку допомогу „на морі й суші“.

БРИТАНІЯ ВДОВОЛЕНА З ТУРЕЧЧИНИ

Таке заявив в британському парламенті Річард Остен Батлер, підсекретар заграничних справ. Відповідав на запити, чи британський уряд знає ті всі подробиці, що довели до турецько-болгарського договору. Батлер підкреслив, що все те є урядови відоме, та що на тому договорі не потерпіли британські інтереси, як це ствердив теж і турецький міністер заграничних справ.

УПАДОК ТОБРУКА. — Пожар магазину, що стояв здовж берега моря в лівійській твердині, Тобруку, а занявся від британського обстрілу 21. січня. З даху видно італійський корабель „Сан Джорджіо“, що теж занявся.

ПОВІДОМЛЕННЯ

Пригадуємо всім відділам У. Н. Союзу, що ОСТАННІЙ РЕЧЕНЕЦЬ для ВИБОРУ ДЕЛЕГАТІВ на XX. конвенцію У. Н. Союзу є ДЕНЬ 2. БЕРЕЗНЯ. Коли якийсь відділ не вибрав делегата на своїх місячних зборах до згаданого тут дня, то опісля він НЕ МОЖЕ вже приступати до вибору делегата.

ГОЛОВНА КАНЦЕЛЯРІЯ У. Н. СОЮЗУ.

ЗАПОВІДАЮТЬ „ВЕЛИКІ СЕНЗАЦІЇ“ НА БАЛКАНІ

БЕРН (Швайцарія). — Американські кореспонденти доносять, що з того, що чути в Швайцарії під час розмов з ріжними дипломатами, можна вносити, що на Балкані заноситься на щось дуже важне й сенсаційне. Але не таке, що буде ділом Гітлера, але триумфом британської дипломатії. Отже готов повстати балканський бльок, від Адриатського моря до Чорного, що боронитиме інтереси балканських держав, хоронитиме Дарданелі, а далі й Суецький канал. Коли говорити про таке, то легко відгадати, що цей бльок буде звернений проти німецької експанзії, а забезпечатиме незалежність й інтереси Югославії, Болгарії й Туреччини. До того, як надійдуться, може ще буде втягнена і Росія, принаймні як тихий партнер, або такий, що не ставитиме перешкод тій комбінації. Справа та однак не така легка з того боку, що тут іде про контролю Чорним морем, де вже всадовились німці, які вже є в румунській пристані Костанці, а в скорому часі готові захопити ще й болгарські пристані. Та якби не було, але ці справи мають бути предметом розмов між Антонієм Іденом, британським міністром заграничних справ, та сером Джан Ділом, шефом британського генерального штабу, і турецьким урядом. На ті наради прибув ще й сер Кріпс, британський амбасадор у Москві. А мають ще покланкати британських послів з Болгарії й Югославії. По тих розмовах має Іден удатись до Атен. Усе те казує цілком певно на те, що в Анкарі, столиці Туреччини, відбуваються важні наради. І може западуть там і важні рішення теж і в справі тої „великої сенсації“ на Балкані, яку вже газети заповіли.

В БЕРЛІНІ ТАКОЖ НАРАДЖУЮТЬСЯ.

ТОКІО. — Кореспондент часопису „Нью Йорк Таймс“ доносить з Японії, що тамошні газети подають, що японський амбасадор до Німеччини мав довгу розмову з Рібентропом, нацистським міністром заграничних справ, та що до Берліна прибув японський амбасадор з Риму. При тому зазначається, що японський амбасадор у Берліні є визначна військова і дипломатична фігура — ген. Громе-Шіма, та що в Берліні „обговорювано загальне положення, а зокрема положення на Атлантичеськім і Тихім океані“.

НЕ ХОТІЛИБ ВІЙНИ НА ПАЦИФІКУ.

ТОКІО. — З того, що подають американські кореспонденти, виходить, що Японія таки не бажалаб собі війни на Тихім океані, принаймні тепер. Прем'єр Коноє заявив, що уряд не глядить песимістично на американсько-японські відносини, а старатиметься довести до того, щоб Злучені Держави зрозуміли „справжні заміри Японії“.

ГОТОВІ ДО УДАРУ.

БЕРЛІН. — Асошіейтед Прес подає, що „Берзер Цайтунг“ остеріг Злучені Держави, що Німеччина, Японія й Італія готові до удару проти кожного, що нарушить їх „життєвий простір“. Часопис атакує теж през. Рузвельта і демократів.

В ОБОРОНІ ПОЛЯКІВ.

ЛОНДОН. — Британський уряд заявив, що британський посол до Румунії зголосив сильний протест за видавання німцями інтерв'юваних у Румунії поляків і сказав, що за те будуть відповідальні члени уряду Антонеску.

ПОЛЬСЬКІ ЖИДИ ОБЕДНАЛИСЬ.

ЛОНДОН. — Всі польсько-жидівські угруповання ввійшли в одну спільну організацію. Досі не було цього тільки через ортодоксальних жидів. Польський уряд дає цій групі свого представника.

ЧИ НЕ НАГАДУЄ УКРАЇНСЬКЕ МИНУЛЕ?

ЛОНДОН. — В Рудні чотирьох узброєних поляків ввійшли до громадського уряду і держави німецького уряду під револьвером, забрали 20,000 золотих, що їх німці зібрали титулом податку. Напасники перетяли телефонні лінії і втікли. Виходить, що німецька влада глядить за напасниками як за „бандитами“, та поляки представляють це в Англії інакше. Кажуть, що тут мається до діла з польськими революціонерами, що забрали гроші на польські революційні потреби.

РУМУНІЯ І СОВЕТИ.

МОСКВА. — Між СРСР і Румунією заключено торговельний і навігаційний договір на протяз двох років. Це виглядає на те, що советсько-румунські відносини направились від часу, як Совети забрали Басарарію і Буковину. Буде теж незабаром залізничне з'єднання між Бухарештом і Москвою.

СКРИПИТИ СОВЕТИ.

МОСКВА. — Отсе є головна тема промов, виголошуваних під час нарад Верховного Совету, включю до тої промови, що її виголосив „депутат з України“.

В ІТАЛІЇ ПРОТИ ПРЕЗ. РУЗВЕЛТА.

РИМ. — „Ді Нью Йорк Таймс“ подає від свого кореспондента з Риму, що Вірджінію Гайда не перестав атакувати Злучені Держави. Гайда пише, що промова Муссоліні „зробила на Америку велике вражіння“, бо ніби здемаскувала „Рузвельтсько-жидівську олігархію“. Далі каже Гайда, що през. Рузвельт ніби хоче бути в світі головним суддею і є під впливом жидівської меншини, що „хотілаб пімститись на всіх великих європейських народах, що стали чистими аріями“.

"SVOBODA" (UKRAINIAN DAILY)

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sundays and holidays
by the Ukrainian Press and Book Company, Inc.,
at 81-83 Grand Street, Jersey City, N. J.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J.
on March 30, 1941 under the Act of March 8, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103
of the Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.

Письменний текст оголошення має бути в адміністрації 48 годин перед
появою числа, в котрім оголошення хоче мати своє оголошення.

ПЕРЕДПЛАТА:		SUBSCRIPTION RATES:	
Почашове число три центи.		Three cents a copy	
На рік	\$6.00	One year	\$6.00
На пів року	\$3.25	Six months	\$3.25
На три місяці	\$1.75	Three months	\$1.75
Число з п'ятиці (з англійською частинкою):		Friday's Issue (with Ukrainian Weekly):	
На рік	\$2.00	One year	\$2.00
На пів року	\$1.25	Six months	\$1.25
В Джерсі Сіті і Заграницю:		Foreign and Jersey City Rates:	
На рік	\$9.00	One year	\$9.00
На пів року	\$4.75	Six months	\$4.75
На три місяці	\$2.50	Three months	\$2.50

За оголошення редакція не відповідає.

Адреса: "SVOBODA", P. O. Box 346, JERSEY CITY, N. J.

НЕ ТАКІ ЗАГАДОЧНІ, ЯК ВИГЛЯДАЮТЬ

Нова більшовицька чистка, що захопила цим разом навіть найбільшого більшовицького живучого дипломата Літвінова, заставила світ знову заговорити про більшовицьку дипломатію й заграничну політику. Знову вириваються нові догадки, які однак не зовсім відповідають людським уми. Знову питаються, яке відношення має цей факт до переважного питання відношення совєтської Росії до воюючих держав і Америки.

Цікаве світло на ці справи кидає в останньому числі „Нью Йорк Таймсу“ Генріка Рабінавіціус, як з імені видно, жид, як Літвінов, що служив до недавня аташе у литовському посольстві в Москві. Він зовсім не дивується тому, що російська загранична політика й дипломатія являється для західного європейця якоюсь загадкою, якої не можна розв'язати. Винувати за те передовсім поважні ріжніці в культурі, а далі повне відосібнення європейців від росіян, до якого останніми часами прилучилося ще повне відосібнення росіян від чужинців. На думку його однак, загранична політика Росії не є ніякою поважною загадкою для тих, що можуть легко зноситися з росіянами, котрі звичайно з натури дуже лакоми на звязки з чужинцями.

На думку Рабінавіціуса, російська політика від Леніна до Сталіна йшла йде по тій самій лінії. Зводиться вона до послідовного виминання війни з великою потугою, з якою Росія могла би потерпіти невдачу. Чи керівним дипломатом Росії був Черчилль, чи Літвінов, чи Молотов, Росія все приймала найбільше понижуючі умови від великої держави, з якою вона не могла змірятися. Перший цей напрям російської політики дав Ленін у 1917 році, коли він казав Троцькому прийняти від Німеччини найбільше понижуючий мир у Бересті. Подібної політики держалася Росія супроти Англії, Франції, Японії, навіть Польщі, а останніми часами Німеччини.

Та ця уступчивість супроти дужих це лише одна сторона російської дипломатії. Друга сторона зовсім інша. Відноситься вона до слабих. Кілько разів більшовицька Росія зіткнулася з слабшим, тільки разів вона не проявляє найменшої миролюбності, толеранції, уступливості. Такого сусіда Росія розкладає наперед немилосердно комуністичною пропагандою й проти нього виступає безпощадною війною при першій-ліпшій нагоді. Зачепившись з такою слабшою державою, совєтська Росія не має для неї найменшої пощади. Тут вона вже не щадячи себе, буде добиватися повного розгрому й анексії.

Для таких „здобутків“ совєтська Росія буде компанувати з усіма, „імперіалістичними бандитами“ (як це вона називає), фашистськими й демократичними, чим властиво вона й сама ставить себе між цих „імперіалістичних бандитів“.

ЯК БУДЕ З НАПАДОМ ГІТЛЕРА НА АНГЛІЮ?

Німечка інвазія не вдасться, заповідають воєнні знавці в Англії.

Нема найменшого сумніву щодо того, що з весною світова війна перевернеться, досі небували розміри. Таке видно навіть з заяв самого британського прем'єра, Вінстона Черчілла, що заповідає, що воєнна ініціатива перейде в британські руки. І коли брати під увагу те, що тепер діється на воєнних фронтах, головні в Африці, то треба сказати, що властиво воєнна ініціатива є по британській стороні. Але мабуть усе те є нічим відносно того, що має прийти. Мусоліні теж заповідає „щось“. І Гітлер відгукнується посиленням нападів з боку німецьких субмарин. Значить, що ще тиждень, чи два, а війна розгориться. Та деж вона не велася, головна увага воюючих і цілого світа буде таки звернена на Англію, на те, чи Гітлер возьметься за інвазію, чи піде здобувати британський острів. А як піде, то який буде з цього вислід. На те останнє відповідає П. Ф. Сендерсон, кореспондент Канадійського Пресового Бюро, що вернувся з Лондону, де перебував півтора року.

Сендерсон знає силу Гітлера, але й знає силу Британії. Головною силою оборони Англії й не є саме лише. Каже, що Британія опирає свою оборону в першу чергу на великий повітряний сил. Далі на флоті, якої досі ніхто не міг перемогти. А далі ще й на армії, яка тепер така велика, якої ще Велика Британія ніколи не бачила. До цього каже Сендерсон, треба ще додати дух населення, що рішене боронити край до останньої краплі крові.

Сендерсон тої думки, що правда є те, що пишуть по обидвох боках Атлантики, що інвазія може наступити на протязі найближчих тижнів. Але з того, що він бачив, може ствердити, що правдою є те, що податують військові знавці, що інвазія Гітлерови не вдасться, цілком так, як вона не вдалась колись Наполеонові.

Німечка кампанія проти Великої Британії, що вже триває 10 місяців, каже Сендерсон, наближається до кульмінаційної точки, згідно з тим, що податують воєнні знавці. Тепер Гітлер спробує вжити всі свої сили, в повітрі, на суші й на морі, щоб довести свою гру до кінця, себто, щоб змусити Британію до здачі. А це

вимагає інвазії Англії. Та, податують воєнні знавці, хто тільки бачив, як британська повітряна флотія змагається з численно більшою німецькою летунською силою, той не може сумніватися, що Гітлер програє, як тільки піде на Англію.

Ті експерти годяться, що хоч може і вдасться німцям висадити в котрісь місця на Британських Островах своє військо, то неможливе буде для них висадити на сушу більшу змеханізовану військову силу, задержати в своїх руках морські лінії доставки запасів, здобути цей край так, щоб могли в ньому оставати. Ця справа не вдасться з трьох основних причин. Королівська повітряна флотія задержить контроль на повітрі, бо британські поодинокі літаки і пільоти перевищують своєю конструкцією і вишколом німецькі літаки і пільоти. Далі британська флотія панує над Англійським Каналом і Північним морем. А ще далі: не допустить до цього скріплені оборона на суші, збудована по евакуації Донкірку і упадку Франції.

Є багато вгадувань відносно способів, якими думає послугуватися німецька найвища команда, однак все зповідає, що світ побачить титанічну боротьбу і ріжнородність нової зброї в ужитку і то перший раз і то як зброї вживаної до оборони як і оборонної. Німці мають під своєю контролею західну побережну лінію Європи, від кінця Норвегії до еспанської границі і можуть вислати свої інвазійні війська з багатьох баз. Вони можуть включити до своїх планів Ісландію, острів Фарер і Ірландію, будують як удавані місця інвазії, або як такі, на які прийде черга. Найбільше є таких, що піддають гадці, що німці будуть пробувати випустити в повітря сотні або тисячі літаків, а сеча з плоскими димами піchnуть в тому самому часі перевозити військо через канал. Німці можуть уживати амфібійських повзів, легкопідів (парашутів) і надлітаючих поволі військ. Також правдоподібно будуть німці вживати штучної мряки, малих літаків без пільотів, але наповнених і кермованими далекими радіями. Ще можуть вживати також нові роди бомб і газів.

Німці можуть спробувати створити широку дорогу через канал через нагромадження соток підводних лодок, ма-

тих торпедових поспішних лодок, щоб вони удержували лінійний біг. Субмарини можуть бути сконцентровані в одному малім просторі разом з найбільшими німецькими воєнними кораблями. Вгорі, понад головами, нацисти можуть наповнити повітря літаками, кермованими з французьких, бельгійських і голандських баз, пробуючи розпучливо осягнути повітряну контролю на протязі 24 до 48 годин на обмеженім просторі.

Це правдоподібно буде наглий наскок, бо Гітлерові залягатиме передовсім на тому, щоб німці осягнули контролю над Англійським каналом і в повітрі, хоч на протязі кількох годин, бо якщо вони не потраплять зробити цього, інвазійні війська будуть знищені, заки вони досягнуть берега.

Гітлер буде готов на втрату більшості своєї флотії, бо і так він не може нею багато покористуватися; він теж приготований на втрату соток літаків, коби лиш був в стані висадити на сушу в Британії поважну скількість армії.

З власних спостережень Сендерсон, знаючи повітряну і морську британську флотію, не вірить, щоб Гітлер потрапив це зробити, хоч йому може вдатися осадити на сушу в Англії малий відділ війська. Однак і цей відділ війська буде зіпшений в море, заки зможе зайти до середини краю.

Справдішня опозиція.

Назвіть припускаючи, що Гітлерові поведеться висадити на сушу свої війська в Британії, треба пам'ятати, що німці найдуть там цілком відмінні обставини від тих, які вони найшли в Норвегії, Бельгії, Голландії, Польщі й Франції. Перший раз нацисти будуть боротися проти нації, що поділені на п'ятиколоністів і шпівнів. Проти нації, що не буде плазувати внаслідок зав'язаного і безперестанного бомбардування. Яка не буде вкати головними дорогами, задержуючи оборонні війська. Однак найважливіше є те, що німці перший раз будуть боротися з повітряною силою, яка показала свою вищість над німецькою повітряною силою і з такою флотією, що контролює моря, обліваючи побережжя Британських Островів і з найбільшою зграмою армією в Британії; з армією, що є в усе заосмотрена і котру місяцями вишколювалося в тій лиш цілі, щоб здержала інвазію.

Одною з тайн успіху є знати, коли й як зміняться умови, себто, вазою власної та другої особи.

Witch-Hunt Is On
To Prevent Ukrainian Emancipation From Dictatorships

For the past several months Dan Gillmor, the editor of "Friday," has been on a great hysterical hunt against subversive activities, and a couple of weeks ago he discovered a new quarry for himself in form of the "Svoboda" and the Ukrainian National Association. During one of his regular weekly hysterical outbursts on the radio, he warned his listeners against the "Svoboda" and the Ukrainian National Association in such stirring terms and tones that the listeners should have looked under their beds or called up the police to see if somebody wasn't hiding there.

The government did not see eye to eye with Mr. Gillmor, and the listeners protested to the radio station so vigorously against Mr. Gillmor's broadcasts that the station promised to discontinue these broadcasts as soon as Mr. Gillmor's contract runs out. To compensate the Association for Mr. Gillmor's broadcasts the station offered its facilities to the Association for an hour's broadcast, without cost.

Mr. Gillmor then found a willing assistant in the notorious "Hour." This mimeographed sheet picked up his hysterical call and tried to substitute Gillmor's charge with a report that the "Svoboda" had published articles entitled "Explosive Substances," which according to the "Hour," described "in popular form, minute instructions on how to make bombs and other explosives."

Mr. Gillmor now delivered a full blast at the "Svoboda" and the Ukrainian National Association, but with results again most disappointing to him. F.B.I. would not take the lead he offered, and the radio station management saw themselves compelled to terminate their connections with the troublesome tenant at once.

The true American press and their readers displayed a complete indifference to these charges of criminal conspiracies against our government and our national security. The American public are accustomed to read about explosives in their periodical press. Their dailies report on bombings, torpedoings, about powder, dynamite, and TNT. Their weeklies and monthlies, such as "Science," "Popular Mechanics," and "Fortune," offer from time to time articles about explosives, mentioned in daily war reports. Nobody even dreams that such articles could be used for the purpose of instructing the readers how to produce or how to use explosive materials. Because of the high development of this industry, popular treatment of such matters is impossible and must be limited to highly technical treatises and courses. It was natural to expect that the hysterical cries of "Friday" and "Hour" would have died a natural death.

"The Hour," however, included "wisely" in its attack an additional "information" to the effect that the author of the incriminating article is "one Dmytro Horbach, a chemist who is reported to have helped Nazi agents in Poland to make bombs for the blowing up of bridges and other military objectives during the German invasion of that country." This report of a report brought results. Not in the true American press, but in a small section of the foreign-language press of America. Some Polish papers heard of this and pricked their ears to the wind. They sniffed at the proffered sheet, and gave a yelp of alarm. They have always been on the alert to track down all the enemies of their country, the one three thousand miles away. And this time they had something to work with, or so they thought. The hunt was on.

In fact, the report was just what the Polish press was in a great need of. Thus far all kinds of traitors were blamed for Poland's tragedy. As some of them wear the uniforms of Polish colonels, many Poles hesitated to repeat the accusations. If it could be proved, however, that a Ukrainian was to blame for all the miseries of Poland, such an accusation could find favor with all the patriotic Poles in this country.

Proofs? Evidence? The official organ of the largest Polish fraternal order, wrote, "The author of these articles is Dmytro Horbach, an agent, about whom there are rumors that he was supposed to have helped the nazists in Poland to prepare bombs to blast bridges in Poland before the German invasion." Yes, rumors and supposition stand for proofs. But is more needed for a Pole willing to serve Poland and to hang a Ukrainian?

If these Polish papers in America cared to draw a realistic lesson out of the tragedy of the country of their origin, they wouldn't have written thus. They would have used this incident as an opportunity to prepare their readers to a more sensible attitude toward the problem of Polish-Ukrainian relations. But they preferred to follow blindly into the footsteps of the old-country press and start in America an anti-Ukrainian hunt after the fashion of the Polish press in Poland. If these Polish papers in America cared for the real security of this country, they would work toward the peaceful relations between the emigrants from Poland and those from Ukraine; yet they preferred to stir racial hatred and animosities.

They are, however, barking up the wrong tree. The article in the "Svoboda" on the explosives was reprinted from a Ukrainian magazine, published in Lwiv, when that city was under Polish control. The Polish press censorship subjected every article and every author to the strictest scrutiny. Toward Ukrainian publications censorship was doubly strict. When Ukrainian articles on economics and language were suppressed as dangerous to the integrity of the Polish nation, how could the Polish censorship have passed an article which could be used as a correspondence course in preparing explosives to blow up Polish bridges before the advancing hostile armies? True, the Polish government made many mistakes, but that it could have been that foolish, is simply unbelievable.

But, believe it or not—such things Mr. Gillmor and the "Hour" think possible.

ЮЛІАН ТАРНОВИЧ.

ІСТОРІЯ ЛЕМКІВЩИНИ

(27) ●●●●●●●●

Упадок Чорштина завдав смертельний удар народному повстанню на Лемківщині, що було в самім розгарі. Почавши від Дуклі і Коросна, цілі громади на Лемківщині під проводом своїх виїхти підняли бунт і спішили Кості Наперського на підмогу. Також всі розбіжні дружини піднялися на ноги і під проводом своїх ватажків спішили на одне місце. Всі пригорталися до походів, до якого взирав їх Костя Наперський.

Але на відомість про упадок Чорштина і полон Кості все розбіглося і покритися по лісах. А Костю Наперського і солтиса Лентовського завели в кайданів до Кракова і там по великих муках Костю посадили на пал, Лентовського почвертували.

При Кості знайшли універсаль Хмельницького, що зву-

чав: „Я Богдан Хмельницький подаю до відом всім підданним корони польської, що чедрез щастя і благословення Господа Бога нам зіслане, підбивши під свою владу землі, обіцяю звільнити вас від тягарів і робіт. Будете тільки на самих чинах і при всяких свободах, як була до цього часу шляхта; тільки, щоб ви додержали нам віри, як наші панів своїх піддані і щоб повставали і до нас як найчисленніше громадами приходили“.

Шляхта, вернувшись з під Берестечка, загоріла страшною жаждою місти проти збунтованих селян. Всюди зачалися слізства, суди й кримінали. Цілі села йшли в гори й ліси, щоб в цей спосіб спастися від місти шляхти. В го-рах одні промишляли розбо-

єм, знову другі переходили на угорську сторону. Шляхта вела довгі роки боротьбу з розбійниками, бо всі, що брали участь в недавнім хлопським повстанні, повтікали в гори. Їх ловили і судили та мучили до смерті в Ораві, Мараші, Синоці, Ріманові, Перемишлі і других містах. Оце тільки після шведського наїзду на Польщу, коли то король закликав підгірське населення на поміч проти шведів, в Карпатах вкоротилося переслідування хлопів, а з тим вкоротилися і напади розбійничих ватаг.

Початки релігійного і національного відродження карпатських окраїн.

На західні сторони Лемківщини здавна жили йшов сильний натиск на наш нарід у тому напрямі, щоб його перетягнути на римо-католицьку віру. Наслідком цього натиску стало мало помітне опору з на-тискуваного боку дійшло до того, що в безрівнісному повітрі є села, де є навіть наші церкви, а нема на превеликий жаль ні одного греко-католика. Між такими селами, Кре-

мянка висувається на перше місце, де є церква — навіть у добром стані, а зате нема ні одного українця; далше Обарин, де є церква, збудована в 1828 р., а всього п'ять родин українців; Динів, де є церква для 50 парохів. Багато — як твердить Домбковський — було греко-католицьких родин в Баричі, Бартиківі, Веселій, Дидні, Сільниці, Темешеві, — сьогодні ледви чи знаходиться всього 50 українців.

Про найстаршу церкву, яка задержалася ще й до наших часів, о. Нікович згадує в шематизмі перемиської єпархії за рік 1879 (ст. 125) це повисиланська церква в Улюч, збудована в 1510 році. Оце була би це найстарша церква на наших західних окраїнах, яка досі в нас задержалася. Багато цінних документів про цю церкву лежить в архіві у перемиському єпископському архіві. Там також передані три богослужбові книжки з XV століття, які знаходяться в улючській церкві.

Подібно, як Одрехівчани, так і в Улючі зберігаються

відписи привілеїв польських королів Собіського з 1682 р. та Августа II з 1703 р., відносно прав та обов'язків селян Улюча до держави і щодо самої церкви. З цих привілеїв видно, що вже тоді церква та монастир існували в Улючі, бо в них надається існуючому вже монастиреві землі на те, щоб мешканці Улюча, в разі ворожого нападу, могли хоронитися в цьому монастирі.

Про другу, з найстаріших церков і найдавніше лемківське будівництво, про церкву в Іздебах, о. Нікович говорить, що ця церква збудована поштою в 1670 р. (ст. 124). Тодішня ділчичка, Катерина Ваповська, подільська канцеляристка, посилаючи цілий ключ доокочинних сіл та міст, перемілила українські (греко-католицькі) церкви на римо-католицькі костели, а то в селі Бахрі, Іздебці, Лубні, Гудині, Вара та на Динівському пещемісті й передали їх, езультатом.

В архіві римо-католицької єпархії в Перемишлі переховується грамота Катерини Ваповської з 23 січня 1593 р., що це в цілості potwierджує.

Одночасно находимо про те, точні записки в Гарасевича: "Annales Ecclesiae Ruthenae" (Річники Української Руської Церкви), де зібрані листи польського короля Жигмонта III, писані до греко-католицьких єпископів.

Як сказано, всі згадані села зісталися без церков, а в Іздебах, щойно в 1670 році священик, Іван Зибарович, купив від тодішніх ділчич за 400 польських злотих, поле і одержав дозвіл на будову церкви і деякі пільги для неї, за що мусів щорічно платити данину.

У Лубній, церква існувала вже в 1593 р. та стояла на тому місці, де тепер латинський костел. Потім, як Ваповська забрала ту церкву, парохіни зісталися без церкви, та аж в половині XVII в. побудували церкву в тому місці, де вона стоїть тепер. Священик, Іван Бурдашевський, купив для церкви в 1702 р. трохі поля. Однак вже в 1703 р. шведські війська спалили церкву й 96 хат, разом з господарськими забудованими.

Московські зазіхання до українських земель.

Московщина заспокоївши свої апетити на півдні, доступом до Чорного й Озівського моря, кинулася на північ, щоб у боротьбі зі Швецією добути „вікно в Європу“ через вільний доступ до Балтійського моря. Цей московський виступ підняв велику „північну війну“, що почалася наприкінці 1700 р. Москва, помирившись з Туреччиною, рішила разом з Данією і Саксонією завоювати собі побережжя Балтійського моря, рахуючи на молодість шведського короля, Карла XII. й невідготованість Швеції до війни. Але вже перші невдачі переконали їх, що вони не перемагають. Примусивши данського короля до миру й розгромивши московську армію під Нарвою — на південному березі Фінської затоки, Карло XII звернув усі свої сили проти польського короля Августа. В 1702 р. Карло розгромив Августа й захопив Варшаву і Краків.

(Дальше буде).

З ДНЯ

ПОЛОЖЕННЯ В АНГЛІЇ.

Газети доносять, що англійський нарід дуже терпить від постійних бомбардувань німців. Десятки тисяч домів пошкоджені. Згинули також десятки тисяч людей, серед них чимало жінок і дітей. Люди ховаються по норах, сплять на холодних каменях підземних залізниць. Тай корм їх не той, що був за мирних часів.

Одним словом англійці терплять всі страхотні війни, що дивляться смерті в очі, ховають своїх рідних, коли їх розірве бомба і очікують того самого доброго, що дотепер не ужито їх газів. А коли війна розгориться на добре й наступить рішальний момент — на котру сторону має повернутись перемога — піде в рух всяка, найстрашніша зброя, серед неї газ і бактерії.

АПЕЛЬ ДО СУМЛІННЯ.

Серед цього важкого положення англійці поведуться надзвичайно достойно. Боряться, поносять жертви, не скидають перед світом про свою біді і просять в Америці зброї, а не воєнок. „Дайте нам зброю, а ми закінчимо роботу“, говорив недавно по радіо до американців Вінстон Черчилль.

Зрозуміло, що Англія дуже радо прийняла і поміч у воєнках. Хто на її місці цієї допомоги не прийняв би? Однак, бачучи, що цієї допомоги тепер годі дістати, Англія не нарікає, не закидає своїм англо-саксонським братам поламавання якіхось великих ідеалів, не закидає їм браку сумління, а дякує і за те, що дістає та заявляє, що буде сама боротись.

А не треба забувати, що Америка помагає Англії не лише з ідеалізму, але ще більше з власних інтересів. Власні інтереси є рішальним чинником у тій допомозі. Для Америки потрібна морська потуга, якою є Англія, щоб вдержати безмірні океани для вільної плавби і міжнародного товарообміну. Перемога Німеччини поставить Америку і перед політичною загрозою.

Дуже влучним прикладом американського альтруїзму, полюбленого з національним егоїзмом, дав нам недавно сенатор Бейлі, який минулого року твердив, що американці будуть найбільшими дурнями, якби вступили до цієї війни; бо ця війна не має нічого спільного з Америкою. Нині він в сенаті заявив, що Америка повинна допомогти європейським демократіям, на чолі з Англією, навіть колиб мала сама вступити до війни. Причиною такої зміни поглядів — загроза з боку Німеччини.

Отож поміч Англії лежить в інтересі Америки. Англія

моглаб Америку гостро попросити за неохоту до активної війни й спихання воєнного тягару виключно на неї. А проте вона цього не робить і задовольняється тим, що їй дають американці.

ВІДНОШЕННЯ ДО НАШОЇ СПРАВИ.

На тлі цих подій, зокрема цього положення, що нині існує в Англії, цікаво булоб поставити собі цілий ряд питань:

Чи українці мають моральне право, лиш в ім'я високих гуманних засад, мовляв „нам належить воля на рівні з всіма іншими народами“ домагатись нині від Англії позитивного відношення до української справи? Чи не булоб правильніше, колиб українські політики апелювали не лиш до універсальних, гуманних почувань, але також до інтересів Англії, до яких у теперішню пору належить її пережиття ворожих наступів і вдержання своєї самостійності? Чи можна сподіватись, що серед нинішніх обставин, в яких валяється її життя, або смерті, вона з чисто гуманітарних аргументів зацікавиться долею українців? Чи можна сподіватись, що вона зацікавиться їхньою долею по війні, коли в пору її смертельного змагу українці гратимуть роль пасивних глядачів? Чи нема можливості, що вона, коли виграє, дасть більше віри тим, що чинно побіч неї борились, або додай з нею симпатизували?

ДАЛЬШІ ЗАПИТИ.

Серед дальших запитів можна поставити: Чи державні мужі якогось народу можуть припускати, що якийсь поневолений нарід дійсно чогось хоче, коли його хотіння не є сформульоване в якусь політику і не є організованим спосібом оборонюване певними людьми і групами? Вкінці можна поставити запит: Чи треба українським політикам взагалі брати під увагу відношення Англії до української справи, чи може українці вирішати його якимсь іншим способом, або при якійсь іншій допомозі, або виключно при своїх власних силах? Над цими справами повинні застановитись не лиш газети, але також всі українські громадяни і симпатизи визвольних змагань.

НАРІКАННЯ.

Нарікання на кривди і тяжку долю, апель до високих гуманних почувань без апелю до себелюбних інтересів даного народу, справи не помагає. Також самозадовільне оправдання, мовляв, „нинішня міжнародна конюнктура по англо-саксонським боці проти нас“, не виправдає браку активності. Бо конюнктура це річ, яку

виробляють і нагинають в один бік, або другий. Люди. Конюнктура з часів попередньої війни не знеохотила поляків по боці альянтів підготувати ґрунт до поділу альянтського союзника — Росії.

Нам нині треба політики більше, ніж перед війною. Видаючи книжки і плакуючи культурою — не забуваймо про політику.

3 ЖИТТЯ ГРОМАД І ОРГАНІЗАЦІЙ

НЬО ЙОРК, Н. Й.

Третій виклад в Колумбії.

В ту п'ятницю, дня 28. лютого, відбувся третій з черги виклад на українські теми, влаштований Департаментом Східної - європейських Мов на Колумбійським університеті. Говоритиме проф. Микола Чубатий, з Укр. Кат. Каледжу в Стемфорді, про українську культуру. Початок година 8. вечором. Вступ для усіх вільний. Виклад відбувається в Скермергорті Гол. Колумбії Юніверситі, кімнати 305. Іхати експресовим савсем семой евені (242 Корте-ленд) до 116 вулиці; звідтам іти на схід до Амстердам евені, а потім цюю евеню до 118 вулиці, де є вхід до будинку.

ІОНГСТАВН, О.

Збори Злучених Організацій.

Збори Злучених Організацій відбулися 22. лютого ц. р. в У. Н. Домі при 525 Райен вул. На них минулорічні урядники подали повні звіти з цілорічної праці.

Збори відкрив предсідник І. Павловський та попросив делегатів і делегати, щоб спокійно вислухали звітів й опісля, щоб висказували річезі завваги. Протоколи відчитав рекордовий секретар Йосиф Венгжин і їх збори прийняли одностайно. Предсідник попросив до звіту фінансового секретаря п. Романа Гіля, який відчитав цілорічні приходи і розходи. Осталось готівки в касі \$426.73. Предсідник покликав тепер касієра п. Теодора Перога, щоб ствердив, що його цифри годяться з цифрами фінансового секретаря. Цей потвердив, що так. Після того прийняли дали всім урядникам вотум довіри.

Предсідник Павловський подякував за довіра і просив прийняти, щоб вже на цей рік дали йому троха відпочати і вибрали іншого предсідника. Так само зробили фінансовий секретар, рекордовий і касієр. Та коли прийшлося вибрати новий уряд прийняли просяти п. Павловського, щоб ще на один рік прийняв предсідательство і привичив молодших, як поведсти організацію. Уряд остаточно вибрано в такім складі: І. Павловський, предсідник; Михайло Ярош, заступник; Йосиф Венгжин, фінансовий секретар; Петро Лішак, рекордовий секретар; Теодор Періг, касієр. До контрольного комісії увійшли слідуєчі делегати: М. Мухинський, І. Кравець, М. Соломон. Предсідник подякував делегатам за довіра та закликав до чинної участі в праці організації. Рішено відбутися свято Тараса Шевченка дня 15. березня ц. р. Предсідник представив справу Українського Дня, який має відбутися в Ай-дора Парк, 1. червня ц. р. Після цього замкнуто мітинг, який відзначався тим, що був діловий і мало було на тім критики та сварки.

За уряд: І. Павловський, предс.; М. Ярош, заступник; Т. Періг, касієр; Й. Венгжин, фін. секретар; П. Лішак, рек. секретар.

ЧИТАЙТЕ УКРАЇНСЬКІ КНИЖКИ І ГАЗЕТИ БО ЧАСТЕ ЧИТАННЯ ВЕДЕ ДО ПРОСВІТИ. А ПРОСВІТА — ЦЕ СИЛА.

ГОЛОСИ ЧИТАЧІВ

ДО БІЗНЕСОВОГО РУХУ.

Новинка в „Свободі“ про те, що українські бізнесмени організуються, мене дуже врадувала. Думаю, що всі наші громадяни повинні цей крок попитати. Це справді, як на початок, дуже гарний успіх, коли відразу вписалось 76 бізнесменів, заплативши по \$1. Для мене, як довголітнього читача „Свободи“ і члена У. Н. Союзу дуже радісно, що саме наш часопис, який від довгих літ вірно відбивав наше життя в Америці, а також наближував суспільність до різних акцій і тепер морально піддержував цю справу.

Це гарний початок. Кооперативним шляхом ми зможемо в Америці зробити чимало успіхів, маючи на увазі, що наші брати в старім краю, при різних перепонах з боку окупаційного уряду, зуміли стільки створити.

Павло Псуй,

член відділу 219 У. Н. Союзу, в Ньюарку, Н. Дж.

НА НАРОДНІ ПОТРЕБИ

АМСТЕРДАМ, Н. Й.

На найконечніші ціли.

Гром. Василь Труфін перестав через Об'єднання \$32.50 на найконечніші потреби, які в дану хвилину являються. В тій сумі є \$5 від місцевого українського горюжеского клубу, а 27.50 від 266-го відділу У. Н. С. ім. І. Франка.

КЕМПБЕЛ-ІОНГСТАВН, О.

Примірне весілля.

В суботу, 8. лютого ц. р., відбулося тут весілля молодої пари: Василі Сильчака й Марійки Крамар. Гостина відбулася в укр. нар. домі при Гордон вул. Про цих молодят варт згадати з особливим підкресленням, бо це діврапа пара, якої мало. Марійка Крамар, це з вищим образованием молода 18-літня дівчина, що приїхала з рідного краю тому півтора року, перед самим вибухом війни. Брала участь у представленнях, концертах й інших патріотичних імпрезах. Родичів полишила в краю, а тут прийняла й привітали її свояки. Василь Сильчак роджений в Америці. В 9. році життя забрано його до старого краю і він там виховувався у патріотичнім дусі. Повернувся в Америку тому три роки і також тут належав

ПОСМЕРТНІ ВІСТІ

Дня 3. лютого 1941. померла в Гері, Індіана, членка Тов. ім. Т. Шевченка, віл. 100. У. Н. Союзу, **МАРІЯ ЗАГОТІНЕЦЬ.**

Покойна походила з Городо-вця, пов. Ст. Софіїр, Зах. Україна. Прожила 30 літ життя, похилила мука Василя, сина. Володимир, дочку Анастасію і плуку Марію. До У. Н. Союзу вступила в листопаді 1916. року.

Похорон відбувся з дому жидови, 800 Lincoln St., Gary, Ind., 6. лютого 1941. при участі членів Тов. ім. Т. Шевченка, віл. 100. У. Н. С. і численних приятелів своїх і чужих.

Отсею дорогою Родина Покойної складає щире подяку Тов. ім. Т. Шевченка, віл. 100. У. Н. Союзу; всім тим, що зложили цвіт на могилу Покойної; і всім тим, що відідали нас та потішили нас у нашій смутку. Так само дякуємо Головному Урядови У. Н. Союзу за скоре виплатення по-смертної заповіді.

А Ти, Дорога Сестро, спи спокійно та жди нас; ми всі колись до Тебе прийдемо.

Найприбрана земля буде То-бі пером!

Муж ВАСИЛЬ, син ВОЛОДИМИР, дочка АНАСТАСІЯ, плука МАРІЯ К., сестра АНТОНІНА.

(1010.)

весь час до хору та виступав в представленнях і з декламаціями. Без обох не обійшлося ніяке національне свято чи торжество, а Марійка навіть виступала з своїми віршами за рідним краєм.

Тож і не диво, що на їх весілля було хоч і невелике число гостей, але патрістичне. Старостою був п. Д. Коваль, та не докінчив, бо в часі обідів в шпиталі померла його дружина. Тому церемонію докінчив прийнятий о. С. Мусійчук. На його заклик зібрали присутні поважні суму, з чого часть обернено на будову нової прав. церкви, а \$5 перестало через Об'єднання на народні потреби. Зложили по \$1: П. Лунько; по 50 ц.: о. С. М., С. Юрчак, Т. Кіхтан, П. Сильчак, М. Стахура, М. Бурій, Д. Гіль, Саско, П. Гальчишак, М. Кіхтан (м.), Н. Федина, М. Федина, Л. Пусь, А. Павелко (м.), Кулман, Едвардс, Бенсон, Столман; по 25 ц.: А. Пашович, Славик, М. Федина, А. Пашович, Карсон, Бенкович, А. Кравець, Гілеский; молода пара \$2. Збіркою занялася п. Бенкович й дружба Анд. Пашович.

Молодята зложили різні луде гарні желання і були ім за рідних, бо батьки обох молодят там на рідній землі, й від них годі вістки дістати.

Гість.

ПОБІДА РОЗПІЧНЕТЬСЯ В БЕРЕЗНІ 1942 Р.

У Монреалі промовляв 12. лютого міністер державної (національної) воєнної служби Р. Дж. Гардінер. У своїй промові підкреслив, що „війна шойно ледви в середині першого періоду, періоду підготовки“ і що Британія бореться за релігій і демократичні інституції, яких представником є „Юніон Джек“.

Бритійська перемога, ска-зав міністер Гардінер до Ключи-ми. Без обох не обійшлося ніяке національне свято чи торжество, а Марійка навіть виступала з своїми віршами за рідним краєм.

Тож і не диво, що на їх весілля було хоч і невелике число гостей, але патрістичне. Старостою був п. Д. Коваль, та не докінчив, бо в часі обідів в шпиталі померла його дружина. Тому церемонію докінчив прийнятий о. С. Мусійчук. На його заклик зібрали присутні поважні суму, з чого часть обернено на будову нової прав. церкви, а \$5 перестало через Об'єднання на народні потреби. Зложили по \$1: П. Лунько; по 50 ц.: о. С. М., С. Юрчак, Т. Кіхтан, П. Сильчак, М. Стахура, М. Бурій, Д. Гіль, Саско, П. Гальчишак, М. Кіхтан (м.), Н. Федина, М. Федина, Л. Пусь, А. Павелко (м.), Кулман, Едвардс, Бенсон, Столман; по 25 ц.: А. Пашович, Славик, М. Федина, А. Пашович, Карсон, Бенкович, А. Кравець, Гілеский; молода пара \$2. Збіркою занялася п. Бенкович й дружба Анд. Пашович.

Винайдено фільмову ленту з штучного шовку, котра буде могла заступити целолюдову фільмову ленту. Ця лента буде багато дешевша.

Увага! Ансонія, Конн., і околиця! ЗАХОДОМ АМАТОРІВ ПРИ УКРАЇНСЬКІЙ ЦЕРКВІ СВ. АП. ПЕТРА І ПАВЛА В АНСОНІЇ, КОНН. відрається представлення

В НЕВОЛІ ТЕМНОТІ з життя наших людей в Америці, ком. в 3 діях. В НЕДІЛЮ, 2. МАРТА (MARCH 2, 1941) у 6:30 вечором, в ЦЕРКОВІ ГАЛІ СВ. АП. ПЕТРА І ПАВЛА В АНСОНІЇ, КОНН. Грають особи: О. Мерешак, А. Гвоздєвичова, Микола Ділора, М. Гайва, Д. Фенко, І. Докля, М. Дрішак, Н. Гайва, І. Радзіх, І. Шпак, І. Бинковський і Мих. Криквіч.

Редисер Р. Гвоздєвич.

УВАГА ЕЛІЗАБЕТ, Н. ДЖ., й ОКОЛИЦЯ! ВЕЛИКИЙ ЗАПУСНИЙ БАЛЬ

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ ДІМ у ЕЛІЗАБЕТ, Н. ДЖ. В НЕДІЛЮ, 2. БЕРЕЗНЯ (MARCH 2, 1941) у ВЛАСНИХ ПРОСТОРИХ САЛЯХ, 214-216 FULTON STREET, ELIZABETH, N. J. Вступ 35 цит. На сей баль, запрошуємо всіх бондонців У. Н. Дому, Братства, Сестринства, Клубів і всіх чесних громадян, щоб останній раз перед постою завітати при добрій музиці, смачних перекусях і добрих напінках. Комітет.

УВАГА НЬО ЙОРК І ОКОЛИЦЯ!

Отсим маємо честь повідомити відділи У. Н. Союзу, Парохії, Братства, Сестринства, Товариства, Клуби, всі інші організації, як і всіх шановних громадян, що НАЙСТАРШЕ УКРАЇНСЬКЕ ЗАПОМОГОВЕ

ТОВАРИСТВО „ЗОРЯ“, ВІД. 69. У. Н. СОЮЗУ

Буде обходити

СОРОКЛІТНІЙ ЮВІЛЕЙ СВОГО ІСТНУВАННЯ

(засноване 9. вересня 1901. р.)

В ту честь буде влаштований святчний

БЕНКЕТ І БАЛЬ

В СУБОТУ, 4. ЖОВТНЯ 1941.

В „VOLKS LYCEUM HALL, 218-20 E. 2nd STREET

Святчний програма буде оголошена пізніше. Проситись всіх вище назмінених як можливо стриматись у той день від підприємств, за що згорі дякує УРЯД І КОМІТЕТ ТОВ. „ЗОРЯ“.

ПОВІДОМЛЕННЯ ЗБОРИ І ВИБІР СТАЛОГО УРЯДУ СОЮЗУ УКРАЇНСЬКИХ БІЗНЕСМЕНІВ

відбудуться

В НЕДІЛЮ, 2. МАРТА 1941. РОКУ

в сали „Вебстер Гол“, 119 Іст 11. вул., Нью Йорк, точно в годині 3. пополудні.

Досі сто свідомих бізнесменів зголосилося до співпраці в Союзі. Вкортці це число подвоїться або і потроїться. Членами Союзу Бізнесменів можуть бути всі, що або самі є в бізнесі або зв'язані з бізнесом, без взгляду, якого рода бізнес, так довго доки цей бізнес є чесний і легальний.

Скорше зорганізуємось, скорше закінить праця, яка тільки нам самим помагає. Тому просимо зійтись й рушити вперед велике діло.

В неділю, 2. марта, в годині 9.45 рано зі стації радіової W-B-N-X (програма п. Задорецького) п. Платон Стасюк виголосить знову промову в справі Союзу Українських Бізнесменів.

РЯТУЮТЬ ВОРОГА. — Бритійські жовіри помагають раненому італійцеві. Сцена з боїв за Тобрук.

3 ЖИТТЯ УКРАЇНСЬКОГО ЖІНОЦТВА В СТАРОМУ ЛЬВОВІ

Без „приятеля“.

Скорі одруження вдови на- лежало до „доброго тону“.

Так напр. одна з молодих вдовиць заявляє в одному з актів XVI в., що вона покинула не має часу зайнятися впорядкуванням спадщини по нещеза- чини-чоловіці, бо ще не най- шла собі нової пари...

Бо й справді. Без пари, без „приятеля“ не легко було вдо- ві. Дідичила вона з правила третину чоловічого майна, але разом з і третину його довгів та зобов'язань.

Скільки то вдовиць залом- лювалося якраз під вагою ті- єї другої половини своєї спад- кової пайки! Не може обігнати- тися від довгів Маруся Про- копова, Маруся Матвієва, На- стася Романовичева, Текля Ігна- това й багато інших, що про- дають одічніє двимісності, йдуть у комірниє й коротають вік у злиднях.

Та ці слабі й безпорадні жіночки не є правилом серед львівських українок. Куди більше відомостей знаходимо в актах про жінок і вдів обо- ротних, підприємливих і енер- гічних!

Такою напр. була вдова Гаска Микуличина, дочка Ан- ни Іванової, що виїхала вдру- ге за кушніра Костя, який більше відомостей знаходимо в актах про жінок і вдів обо- ротних, підприємливих і енер- гічних!

Такою напр. була вдова Гаска Микуличина, дочка Ан- ни Іванової, що виїхала вдру- ге за кушніра Костя, який більше відомостей знаходимо в актах про жінок і вдів обо- ротних, підприємливих і енер- гічних!

Такою напр. була вдова Гаска Микуличина, дочка Ан- ни Іванової, що виїхала вдру- ге за кушніра Костя, який більше відомостей знаходимо в актах про жінок і вдів обо- ротних, підприємливих і енер- гічних!

Такою напр. була вдова Гаска Микуличина, дочка Ан- ни Іванової, що виїхала вдру- ге за кушніра Костя, який більше відомостей знаходимо в актах про жінок і вдів обо- ротних, підприємливих і енер- гічних!

Такою напр. була вдова Гаска Микуличина, дочка Ан- ни Іванової, що виїхала вдру- ге за кушніра Костя, який більше відомостей знаходимо в актах про жінок і вдів обо- ротних, підприємливих і енер- гічних!

Такою напр. була вдова Гаска Микуличина, дочка Ан- ни Іванової, що виїхала вдру- ге за кушніра Костя, який більше відомостей знаходимо в актах про жінок і вдів обо- ротних, підприємливих і енер- гічних!

Такою напр. була вдова Гаска Микуличина, дочка Ан- ни Іванової, що виїхала вдру- ге за кушніра Костя, який більше відомостей знаходимо в актах про жінок і вдів обо- ротних, підприємливих і енер- гічних!

Такою напр. була вдова Гаска Микуличина, дочка Ан- ни Іванової, що виїхала вдру- ге за кушніра Костя, який більше відомостей знаходимо в актах про жінок і вдів обо- ротних, підприємливих і енер- гічних!

довго не пожила й залишила свого чоловіка в курателі сво- єї енергійної мами.

А була ця мама, себто те- ня Костя, пані Анна Іванова, жінка тверда й неуступлива, позбавлена сентименту супро- тиву, не виключаючи зятя. Відібрала вона йому все, що по закону йому належалося, та всю свою дбайливість і ла- ску скерувала на сина дочки з першого подружжя, Янка Микуличина. Його то вона ви- вела в люди й зробила одним з перших купців на Руській вулиці.

Ще сильнішою індивідуаль- ністю визначалася вдова по багатому купцеві Ігнатові. По- вдовівши, не виходила вже вдале заміж, як це було то- дішнім звичаєм, але всі свої сили присвятила рятівницю чоловічого майна та вихован- ню дітей.

А якою вона тинилася по- вагою в родині й авторите- том на Руській вулиці, сви- дчить факт, що чоловіка її до- чка Маруся ніхто інше не знав як „зятєм пані Ігнатової“. А треба знати, що тим зятєм не був хтонебудь, тільки „добре уроджений“ шляхтич пан Ми- шовський!

Пані Ігнатової „промишля- ла“, як могла. Купила став з рибою, торгувала сукном, пер- тязке й неоплатне кушнір- ство, а пізніше до купецтва. Сама вона мала великий ку- шнірський хист й розумілася так добре на волах, як і на рибі, шафрані, чи сукні. Та Гаска

вокатуру, її зять Мишовський задовжився на „ревіндикацію“ проданої швагром батьківщи- ни і вкінці покинув Львів.

Залишилася пані Ігнатово на румовищах давнього доб- робуття стара вже й немічна. Правда, адвокатська практика сина Олександра рятувала її від голодової смерті, але ат- мосфера недостатків, що в них пані Ігнатово коротала решту своїх днів, була дуже далека від тієї атмосфери міщан- ської заможності й поваги, в якій провела вона більшу частину свого працьовитого життя.

Безплатне сватання. Цікавим прикладом батька- ми упійованого, а з певідо- ми причин „недосягнутого“ весілля, була справа пана Тео- дора Яновича з паном Гри- горієм Романовичем і його панною добродійкою в 1634. р.

Пан Янович заскаржив пана Романовича за... 20,000 зол. коштів і деснект, якого він придбав собі через безпосре- днє залицання й сватання панні Софії Романовичівної.

Хто мав рацію, трудно ска- зати. Обі сторони представля- ють справу по-своєму, а з ними противорічать собі й свідки обох сторін.

Та для нас цікавіша від ра- ції котроїнебудь із сторін по- бутова сторінка міщанського сватання, описана в звітних одній із свідків і сватів пана Яновича, кушніра Ференса О- нишківича:

„Вже тепер у мясопущі — зізнався Онішківич — буде якраз два роки, коли я просив від пана Яновича дочки в Ро- мановичів. По довгих намовах обіцяли мені обоє дочку свою паню Федорову в стан подруж- ний дати. Повідомили ми (сва- ти) пана Яновича про те, що його доручення ми виконали. Прийшов пан Янович, були йому раді, ми вечеряли й пи- ли (у Романовичів), а коли пан Федір до панни виною нив, тоді вложивши хліба білого

кушнір і баранок у нього заткнувши, а на баранок пер- стень свій заложивши, її від- дав; по віддачі тоді зараз сам батько, пан Григорій, перстень цей з розмарину знявши, доч- ці на палець вкладаючи, обоє благословили її й руки над нею простягли, а коли ця це- ремонія відіравилася, підняв- ся панна з-за стола й на тарі- лях вінок, різочку й хустинку золотом гантованою, що була заповід- ною її панни молодого, пор- тугала, що ним пан молодий платить за жінку, не слід тра- тити з уваги отієї „різочки“, маленької виравді й виблиску- ючої від позолотки, але сим- волізуючої повну відданість і послухність майбутньої жін- ки для чоловіка, що мав право її „покарати“, якщо найпо- нятішого причину. А „при- каша“, як ми знаємо, трапля- лася частіше, ніж би можна думати й вона то була однією з тієї, а деколи й трагедій старосвітських домашніх о- гішних... (Дальше буде).

З сестрі нічого не вишло, але в актах залишилося опис, якому крім того зеленого бар- того нещасного сватання, в вінку й дівочього віночка, що мали символізувати чи- стість нашої молодості, крім то- го йматка хліба, що мав сим- волізувати зобов'язання моло- дого взяти жінку „на свій хліб“, тої хустини золотом гантованою, що була заповід- ною її панни молодого, пор- тугала, що ним пан молодий платить за жінку, не слід тра- тити з уваги отієї „різочки“, маленької виравді й виблиску- ючої від позолотки, але сим- волізуючої повну відданість і послухність майбутньої жін- ки для чоловіка, що мав право її „покарати“, якщо найпо- нятішого причину. А „при- каша“, як ми знаємо, трапля- лася частіше, ніж би можна думати й вона то була однією з тієї, а деколи й трагедій старосвітських домашніх о- гішних... (Дальше буде).

З сестрі нічого не вишло, але в актах залишилося опис, якому крім того зеленого бар- того нещасного сватання, в вінку й дівочього віночка, що мали символізувати чи- стість нашої молодості, крім то- го йматка хліба, що мав сим- волізувати зобов'язання моло- дого взяти жінку „на свій хліб“, тої хустини золотом гантованою, що була заповід- ною її панни молодого, пор- тугала, що ним пан молодий платить за жінку, не слід тра- тити з уваги отієї „різочки“, маленької виравді й виблиску- ючої від позолотки, але сим- волізуючої повну відданість і послухність майбутньої жін- ки для чоловіка, що мав право її „покарати“, якщо найпо- нятішого причину. А „при- каша“, як ми знаємо, трапля- лася частіше, ніж би можна думати й вона то була однією з тієї, а деколи й трагедій старосвітських домашніх о- гішних... (Дальше буде).

З сестрі нічого не вишло, але в актах залишилося опис, якому крім того зеленого бар- того нещасного сватання, в вінку й дівочього віночка, що мали символізувати чи- стість нашої молодості, крім то- го йматка хліба, що мав сим- волізувати зобов'язання моло- дого взяти жінку „на свій хліб“, тої хустини золотом гантованою, що була заповід- ною її панни молодого, пор- тугала, що ним пан молодий платить за жінку, не слід тра- тити з уваги отієї „різочки“, маленької виравді й виблиску- ючої від позолотки, але сим- волізуючої повну відданість і послухність майбутньої жін- ки для чоловіка, що мав право її „покарати“, якщо найпо- нятішого причину. А „при- каша“, як ми знаємо, трапля- лася частіше, ніж би можна думати й вона то була однією з тієї, а деколи й трагедій старосвітських домашніх о- гішних... (Дальше буде).

З сестрі нічого не вишло, але в актах залишилося опис, якому крім того зеленого бар- того нещасного сватання, в вінку й дівочього віночка, що мали символізувати чи- стість нашої молодості, крім то- го йматка хліба, що мав сим- волізувати зобов'язання моло- дого взяти жінку „на свій хліб“, тої хустини золотом гантованою, що була заповід- ною її панни молодого, пор- тугала, що ним пан молодий платить за жінку, не слід тра- тити з уваги отієї „різочки“, маленької виравді й виблиску- ючої від позолотки, але сим- волізуючої повну відданість і послухність майбутньої жін- ки для чоловіка, що мав право її „покарати“, якщо найпо- нятішого причину. А „при- каша“, як ми знаємо, трапля- лася частіше, ніж би можна думати й вона то була однією з тієї, а деколи й трагедій старосвітських домашніх о- гішних... (Дальше буде).

З сестрі нічого не вишло, але в актах залишилося опис, якому крім того зеленого бар- того нещасного сватання, в вінку й дівочього віночка, що мали символізувати чи- стість нашої молодості, крім то- го йматка хліба, що мав сим- волізувати зобов'язання моло- дого взяти жінку „на свій хліб“, тої хустини золотом гантованою, що була заповід- ною її панни молодого, пор- тугала, що ним пан молодий платить за жінку, не слід тра- тити з уваги отієї „різочки“, маленької виравді й виблиску- ючої від позолотки, але сим- волізуючої повну відданість і послухність майбутньої жін- ки для чоловіка, що мав право її „покарати“, якщо найпо- нятішого причину. А „при- каша“, як ми знаємо, трапля- лася частіше, ніж би можна думати й вона то була однією з тієї, а деколи й трагедій старосвітських домашніх о- гішних... (Дальше буде).

UKRAINIAN WEEKLY

THE U.N.A. SPORTLIGHT

MILLVILLE BEATS N. Y. BR. 423

On Feb. 10th, the Millville U.N.A. team traveled to New York to play the 423rd straight victory, 55-27. Frank Pancyssyn led the scoring with 20 points, while P. Romanick accounted for 14. M. Hamalak of New York was responsible for 14, also. The box score:

MILLVILLE	G	F	P
P. Romanick, f.	6	2	14
Jim Romanick, f.	4	0	8
Joe Romanick, f.	2	1	5
H. Sacharnoski, f.	0	0	0
F. Pancyssyn, c.	10	0	20
M. Romanick, g.	3	0	6
C. Antonjuk, c.	1	0	2
N. Fedyk, c.	0	0	0
Totals:	26	3	55

NEW YORK BRANCH 423	G	F	P
M. Hamalak, f.	7	0	14
J. Hamalak, f.	3	1	7
Leclinton, c.	1	2	4
Koshin, g.	0	0	0
Trosky, c.	1	0	2
Totals:	12	3	27

MILLVILLE	G	F	P
8	12	20	55
New York 423	G	F	P
3	1	6	27

G. Sacharnoski, referee, G. Semas, scorer, Edw. Zaharchick, timer. Frank Pancyssyn.

ST. CLAIR BRANCH 9 WINS 3 GAMES	G	F	P
Tomko, f.	5	3	13
Kormash, f.	2	1	5
Horbal, c.	4	1	9
Juba, g.	0	0	0
Wyblat, c.	1	1	7
Totals:	14	6	34

Поспіх, з яким пан Теодор „заручини й вінчання“ за од- ним махом відірвав, свідчать хіба дуже наочно про те, що він мав усі дані приписати, що коли не панство Романо- вичів, то панна Софія можуть... роздуматися. І справді вона роздумалася, панна Яновича на кошти і деснект маражучи.

З сестрі нічого не вишло, але в актах залишилося опис, якому крім того зеленого бар- того нещасного сватання, в вінку й дівочього віночка, що мали символізувати чи- стість нашої молодості, крім то- го йматка хліба, що мав сим- волізувати зобов'язання моло- дого взяти жінку „на свій хліб“, тої хустини золотом гантованою, що була заповід- ною її панни молодого, пор- тугала, що ним пан молодий платить за жінку, не слід тра- тити з уваги отієї „різочки“, маленької виравді й виблиску- ючої від позолотки, але сим- волізуючої повну відданість і послухність майбутньої жін- ки для чоловіка, що мав право її „покарати“, якщо найпо- нятішого причину. А „при- каша“, як ми знаємо, трапля- лася частіше, ніж би можна думати й вона то була однією з тієї, а деколи й трагедій старосвітських домашніх о- гішних... (Дальше буде).

З сестрі нічого не вишло, але в актах залишилося опис, якому крім того зеленого бар- того нещасного сватання, в вінку й дівочього віночка, що мали символізувати чи- стість нашої молодості, крім то- го йматка хліба, що мав сим- волізувати зобов'язання моло- дого взяти жінку „на свій хліб“, тої хустини золотом гантованою, що була заповід- ною її панни молодого, пор- тугала, що ним пан молодий платить за жінку, не слід тра- тити з уваги отієї „різочки“, маленької виравді й виблиску- ючої від позолотки, але сим- волізуючої повну відданість і послухність майбутньої жін- ки для чоловіка, що мав право її „покарати“, якщо найпо- нятішого причину. А „при- каша“, як ми знаємо, трапля- лася частіше, ніж би можна думати й вона то була однією з тієї, а деколи й трагедій старосвітських домашніх о- гішних... (Дальше буде).

З сестрі нічого не вишло, але в актах залишилося опис, якому крім того зеленого бар- того нещасного сватання, в вінку й дівочього віночка, що мали символізувати чи- стість нашої молодості, крім то- го йматка хліба, що мав сим- волізувати зобов'язання моло- дого взяти жінку „на свій хліб“, тої хустини золотом гантованою, що була заповід- ною її панни молодого, пор- тугала, що ним пан молодий платить за жінку, не слід тра- тити з уваги отієї „різочки“, маленької виравді й виблиску- ючої від позолотки, але сим- волізуючої повну відданість і послухність майбутньої жін- ки для чоловіка, що мав право її „покарати“, якщо найпо- нятішого причину. А „при- каша“, як ми знаємо, трапля- лася частіше, ніж би можна думати й вона то була однією з тієї, а деколи й трагедій старосвітських домашніх о- гішних... (Дальше буде).

З сестрі нічого не вишло, але в актах залишилося опис, якому крім того зеленого бар- того нещасного сватання, в вінку й дівочього віночка, що мали символізувати чи- стість нашої молодості, крім то- го йматка хліба, що мав сим- волізувати зобов'язання моло- дого взяти жінку „на свій хліб“, тої хустини золотом гантованою, що була заповід- ною її панни молодого, пор- тугала, що ним пан молодий платить за жінку, не слід тра- тити з уваги отієї „різочки“, маленької виравді й виблиску- ючої від позолотки, але сим- волізуючої повну відданість і послухність майбутньої жін- ки для чоловіка, що мав право її „покарати“, якщо найпо- нятішого причину. А „при- каша“, як ми знаємо, трапля- лася частіше, ніж би можна думати й вона то була однією з тієї, а деколи й трагедій старосвітських домашніх о- гішних... (Дальше буде).

З сестрі нічого не вишло, але в актах залишилося опис, якому крім того зеленого бар- того нещасного сватання, в вінку й дівочього віночка, що мали символізувати чи- стість нашої молодості, крім то- го йматка хліба, що мав сим- волізувати зобов'язання моло- дого взяти жінку „на свій хліб“, тої хустини золотом гантованою, що була заповід- ною її панни молодого, пор- тугала, що ним пан молодий платить за жінку, не слід тра- тити з уваги отієї „різочки“, маленької виравді й виблиску- ючої від позолотки, але сим- волізуючої повну відданість і послухність майбутньої жін- ки для чоловіка, що мав право її „покарати“, якщо найпо- нятішого причину. А „при- каша“, як ми знаємо, трапля- лася частіше, ніж би можна думати й вона то була однією з тієї, а деколи й трагедій старосвітських домашніх о- гішних... (Дальше буде).

З сестрі нічого не вишло, але в актах залишилося опис, якому крім того зеленого бар- того нещасного сватання, в вінку й дівочього віночка, що мали символізувати чи- стість нашої молодості, крім то- го йматка хліба, що мав сим- волізувати зобов'язання моло- дого взяти жінку „на свій хліб“, тої хустини золотом гантованою, що була заповід- ною її панни молодого, пор- тугала, що ним пан молодий платить за жінку, не слід тра- тити з уваги отієї „різочки“, маленької виравді й виблиску- ючої від позолотки, але сим- волізуючої повну відданість і послухність майбутньої жін- ки для чоловіка, що мав право її „покарати“, якщо найпо- нятішого причину. А „при- каша“, як ми знаємо, трапля- лася частіше, ніж би можна думати й вона то була однією з тієї, а деколи й трагедій старосвітських домашніх о- гішних... (Дальше буде).

ST. CLAIR BRANCH 9	G	F	P
J. Salak, f.	7	2	16
J. Proca, f.	2	3	7
F. Lessick, c.	2	1	3
W. Salak, g.	2	0	4
W. Yaroshak, g.	2	0	4
Totals:	15	6	36

ST. CLAIR BRANCH 9	G	F	P
St. Clair 31:	7	8	34
St. Clair 9:	9	8	36

Pegmich, referee, Mickey, scorer, Joe, timer. The 2 St. Clair teams played another game at Port Carbon on Feb. 5th, Branch 9 winning by a 27-25 score. F. Lessick scored 8 points for the winners, while Tomko starred with 8 for the losers. The box score:

ST. CLAIR BRANCH 9	G	F	P
J. Salak, f.	3	0	6
J. Proca, f.	3	1	7
F. Lessick, c.	4	0	8
W. Salak, g.	1	2	4
W. Yaroshak, g.	1	0	2
Totals:	12	3	27

ST. CLAIR BRANCH 31	G	F	P
S. Kozla, f.	1	0	2
Tomko, f.	4	0	8
Kormash, c.	3	0	6
Horbal, g.	2	1	5
Juba, g.	1	2	4
Totals:	11	3	25

St. Clair Branch 9 claims a 2-0 forfeit victory over the Centrala boys, stating that the Centrala boys could not get together to play a scheduled game. Walter Salak.

ЗБОРИ ВІДІЛІВ У. Н. СОЮЗУ

ШКАГО, ІЛЛ. — Місячні збори Топ. ім. Дмитра Вітовського, від- 301, відбулися в неділю, 2 берез- ня, в гол. 1. пополуночі, при 1994 Best Iri уа. Проситися всіх членів, щоб прийшли на ці збори; буде вибір делегата на конвенцію У. Н. Союзу і інші важкі справи до рі- шення. Члени дозуючі най при- пають свої дош, щоб не були су- спеційними. — За уряд: І. Мельке, предс.; К. Галатинський, кас.; М. Горний, секр.

СКРЕНТОН, ПА. — Спеціальні збо- ри Бр. св. Володимира, від. 162, від- будуться в неділю, 2. марта, в галі Українського клубу, 554 Emmet St., в 5-й годині пополуночі. Проситися прийти на ці збори, бо є неперозу- міння між членами. — Григорій Лесейко, прес.

ПЕРТ АМБОР, Н. ДЖ. — Місячний мінг Бр. св. Василія, від. 168, від- будеться в неділю, 2. марта, в галі Українського клубу, 554 Emmet St., в 5-й годині пополуночі. Проситися прийти на ці збори, бо є неперозу- міння між членами. — Григорій Лесейко, прес.

УВАГА, НЮАРК, Н. ДЖ., УВАГА! ЛІГА УКРАЇНСЬКИХ-АМЕРИКАНСЬКИХ ГОРОЖАН встановлює

ПЕРШИЙ ВЕЛИКИЙ БІЛЬ ПЕРЕД ЗАПУСТАМИ В СУБОТУ, 1. БЕРЕЗНЯ (MARCH 1, 1941) В СІЧОВИМ ДОМІ, 506-8 — 18th AVE., cor. 12 St., NEWARK, N. J. Початок у годині 7:30 вечером. Першою музика, а потім перекладач і забави до пізньої ночі.

Ліга Українських Горожан запрошує всіх прийти і підняти кандидатами. Додаток призначений на виборчий фонд. 46-7 American-Ukrainian Voters Association.

УВАГА, НЮАРК, Н. ДЖ., УВАГА! ЛІГА УКРАЇНСЬКИХ-АМЕРИКАНСЬКИХ ГОРОЖАН встановлює

ПЕРШИЙ ВЕЛИКИЙ БІЛЬ ПЕРЕД ЗАПУСТАМИ В СУБОТУ, 1. БЕРЕЗНЯ (MARCH 1, 1941) В СІЧОВИМ ДОМІ, 506-8 — 18th AVE., cor. 12 St., NEWARK, N. J. Початок у годині 7:30 вечером. Першою музика, а потім перекладач і забави до пізньої ночі.

Ліга Українських Горожан запрошує всіх прийти і підняти кандидатами. Додаток призначений на виборчий фонд. 46-7 American-Ukrainian Voters Association.

УВАГА, НЮАРК, Н. ДЖ., УВАГА! ЛІГА УКРАЇНСЬКИХ-АМЕРИКАНСЬКИХ ГОРОЖАН встановлює

ПЕРШИЙ ВЕЛИКИЙ БІЛЬ ПЕРЕД ЗАПУСТАМИ В СУБОТУ, 1. БЕРЕЗНЯ (MARCH 1, 1941) В СІЧОВИМ ДОМІ, 506-8 — 18th AVE., cor. 12 St., NEWARK, N. J. Початок у годині 7:30 вечером. Першою музика, а потім перекладач і забави до пізньої ночі.

Ліга Українських Горожан запрошує всіх прийти і підняти кандидатами. Додаток призначений на виборчий фонд. 46-7 American-Ukrainian Voters Association.

будеться в неділю, 2. марта, в У. Н. Домі, 760 Street Sprit, в годині 3. пополуночі. Обов'язково, всіх членів є прийти на час, бо є важкі справи до поладження. Буде вибір делегата в заступника на 20. годину конвен- цию У. Н. Союзу; щоб кожний член мав нагоду голосувати, хустити бути присутнім на мінгу; молоді і жін- щини, взагалі всі, котрі мають запла- чені свої вкладки. Невідомляється дозуючі, щоб заплатили свої за- лежності, бо в протиний разі буде поступатися за статутом У. Н. Союзу. Щоб пізніше не було нарікання. Проситися родичів, котрі мають ді- тей, щоб пішли до організації, а є ще таких досить з нас, котрі не є в У. Н. Союзі. — За уряд: Гр. Да- нишин, предс.; П. Марків, кас.; П. Манник, секр.

ПРОДАЄТЬСЯ УКРАЇНСЬКИЙ РЕСТАВРАНТ за умірковану ціну. Голоситися в суботу або в неділю, 1. або 2. березня на адресу: 46-7 15 CHARLTON STREET, NEWARK, N. J.

УКРАЇНСЬКА БЕЗДІТНА та за- можна родина приймає за свою Лі- чину від 5 до 10 літ, українського роду. Круглі сироти мають перше- ствство. Ласкаві запитання проситися слати на адресу: 46-9 ДІВЧИНА с.о СВОБОДА

P. O. Box 346, Jersey City, N. J.

Даром пробка МІЛЕРТОН LAXATIVE

Тепер є небезпечна нагода для всіх, що терплять на неможливу пилука й ципробували коштовні ліки в зело, а не найшли подей. Тим усім поручаємо спробувати даром Зель Милертона, котрих не запарюється ні паритися, а спожи- вється в натуральній формі. По- шкиті прірки переконані, як скучно діють в неможлимих та- ких, як кишні пилука, газ, не- страпність, запір, брак апетиту, біль голови й інші неможливи, котрі походять до злого травле- ння. Щоби переконатися, пишіть по пробку.

Спеціальна Оферта до знижених цінах.